

МАКАРІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Д.Ростовського, 35, смт. Макарів, Київська область, 08001, тел/факс (04578)5-13-39, e-mail inbox@mk.ko.court.gov.ua

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"03" листопада 2021 р. Справа №370/907/21

Макарівський районний суд Київської області у складі

головуючого судді Тандира О.В.,

із секретарем судового засідання Прокопчук О.О.,

за участю

позивача ОСОБА_1 ,

представника позивача Єрмака О.В. ,

відповідача ОСОБА_3 ,

представника відповідача ОСОБА_4 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі суду у смт Макарів Київської області справу за позовом

ОСОБА_1 до ОСОБА_3 про встановлення факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу, визнання права спільної сумісної власності подружжя на об'єкт незавершеного будівництва та визнання права як співзабудовника на S частку об'єкту незавершеного будівництва, -

в с т а н о в и в:

ОСОБА_1 , (далі - позивач) в особі представника адвоката Єрмака О.В., звернулась до суду із позовом до ОСОБА_3 , (далі - відповідач), в якому з урахуванням заяви про зміну предмета позову від 09.07.2021 року, яка прийнята судом згідно ухвали від 02.08.2021 року, вказала, що між нею та відповідачем 11.06.2010 року зареєстрований шлюб. До реєстрації шлюбу вони фактично проживали однією сім'єю, починаючи з 2007 року вели спільне господарство за адресою: АДРЕСА_1 , що підтверджується Довідкою № 958 від 20.03.2019 року Макарівської селищної ради, складеної на підставі Акту депутата Макарівської селищної ради Михайленко Ж.С. від 20.03.2019 року. Також вказані обставини можуть підтвердити свідки.

Земельна ділянка по АДРЕСА_1 була надана відповідачу на підставі Рішення виконавчого комітету Макарівської селищної ради № 164 від 24.12.1998 року. За час їх спільного проживання, як до реєстрації шлюбу, так і під час перебування у шлюбі, на цій земельній

ділянці вони добудовували житловий будинок, будівництво якого вже було розпочато відповідачем, і станом на 2007 рік виглядало як коробка з дахом і вікнами, без внутрішніх оздоблювальних робіт і комунікацій, господарських споруд.

Починаючи з 2007 року, все подальше будівництво житлового будинку і господарських споруд здійснювалось переважно за власні кошти позивачки, яка у період з 2007 року до часу реєстрації шлюбу, і до 2014 року мала дохід приблизно у 500\$, відповідач у цей час отримував мінімальну заробітну плату. Необхідні для будівництва матеріали і обладнання у цей період придбавались переважно за кошти позивача.

Відповідно до проведеного будівельно-технічного та оціночно-будівельного експертного дослідження, оформленого Висновком №ED-1702-1-1557.20 від 12.11.2020 року судового експерта ТОВ «Судова незалежна експертиза України» Криві К.В.: 1) ступінь/відсоток готовності житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на червень 2007 року складає - 65%; 2) ступінь/відсоток готовності житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на 06.06.2020 року складає - 100%. Також були повністю збудовані господарські споруди: свердловина, вигрібна яма та огорожа з воротами.

Також даним висновком експерта встановлено, що:

1. Залишкова вартість житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на 15.06.2007 рік становила 113188 грн., що еквівалентно 22413 \$ США. Свердловина, вигрібна яма та огорожа за вказаною адресою були збудовані пізніше, після червня 2007 року.

2. Залишкова вартість заміщення житлового будинку, свердловини, вигрібною ями та огорожі по АДРЕСА_1 станом на червень 2020 року становила 1050034 грн., що еквівалентно 39334 \$ США.

Таким чином, за період спільного проживання однією сім'єю житловий будинок, який був повністю (на 100 %) збудований станом на 06.06.2020 рік, збільшився у вартості (порівняно з 15.06.2007 р.) на 936846 грн. (1050034 грн. -113188 грн.), що становить в доларовому еквіваленті - 39334 у.о. - 22413 у.о. = 16921 у.о.

Позивач вважає, що суттєве збільшення вартості будинку під час спільного сімейного проживання з відповідачем, враховуючи вартість вкладів кожного з подружжя у створення спільного чайна, дозволяє їй претендувати на 1/2 частку в праві спільної сумісної власності на об'єкт незавершеного будівництва.

Крім того, відповідач відмовляється оформлювати прийняття цього будинку до експлуатації та реєструвати право власності на нього, а позивачка позбавлена можливості здійснити такі дії, що перешкоджає їй реалізувати своє право на отримання у власність частини набутого за час шлюбу майна.

Враховуючи викладене, позивач, посилаючись на ст. ст. [60](#), [63](#), [69](#), [74 СК України](#) та ст. ст. [317](#), [319](#), [321](#), [328](#), [331](#), [368](#), [372 ЦК України](#), просила суд встановити факт проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу ОСОБА_1 та ОСОБА_3, в період з 01.01.2007 року по 11.06.2010 року; визнати спільною сумісною власністю подружжя ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, та ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_2, об'єкт незавершеного будівництва по АДРЕСА_1; визнати право ОСОБА_1 як співзбудовника на 1/2 частину об'єкту незавершеного будівництва по АДРЕСА_1. Судові витрати по справі покласти на відповідача.

У встановлений судом строк та у встановленому процесуальним законом порядку відповідач подав відзив на позов, у якому проти задоволення позовних вимог заперечив у повному обсязі, просив суд відмовити у їх задоволенні. Так, відповідач заперечує факт проживання з позивачкою однією родиною до укладення шлюбу, тобто у період з 2007 року по 2010 рік. Вказує, що знайомство було, але фактичні шлюбні відносини були відсутні, спільний бюджет не мали. Крім того, станом на червень місяць 2007 року у вказаному будинку вони не могли проживати, оскільки будинок для цього був непридатний. Як вбачається із висновку експерта, на який позивач посилається у своїй позовній заяві, станом на червень 2007 року у будинку були відсутні двері, водопостачання, каналізація, опалення та вентиляція, а внутрішні роботи були готові лише на 26%.

Щодо позовних вимог про визнання будинку по АДРЕСА_1 спільною сумісною власністю подружжя та відповідно визначення часток подружжя, відповідач також заперечує, посилаючись на те, що вказаний будинок він почав будувати задовго до укладення шлюбу за власні кошти, а посилення позивача на те, що за час перебування їх у шлюбі вартість будинку значно збільшилась в тому числі за рахунок затрат позивача вважає безпідставними, оскільки нею не надано жодних доказів на підтвердження того, що будівельні матеріали були придбані за її особисті кошти, а також не надано доказів на підтвердження трудових затрат позивачки. Крім того, приймати особисту трудову участь у поліпшенні будинку позивачка не могла змоги за станом свого здоров'я. Відповідач зазначив, що у період шлюбу ним завершувалось спорудження лише господарських будівель з матеріалів, які були придбані відповідачем заздалегідь і не потребували матеріальної участі з боки позивачки. Також відповідач ставиться критично до висновку експерта, наданого позивачем, зважаючи на те, що він був виготовлений на підставі неповної інформації, наданої позивачкою, яка є зацікавленою особою.

Таким чином, обставини, викладені позивачкою, не відповідають реальним обставинам справи. Відповідач заперечує факт проживання з позивачкою однією родиною до укладення шлюбу, не проживав з нею постійно в одному помешканні, не вів спільного господарства, не мав спільного бюджету, не вчиняв інших дій, які б свідчили про проживання осіб однією родиною.

Майно, визначене позивачкою як спільне майно подружжя, не підлягає поділу, оскільки є особистим майном відповідача.

У встановлений судом строк та у встановленому процесуальним законом порядку представник позивачки адвокат Єрмак О.В. подав відповідь на відзив, у якому обставини, викладені відповідачем у відзиві на позов спростовував.

Так, позивач вказувала, що факт їх спільного проживання однією сім'єю до реєстрації шлюбу підтверджується Довідкою № 958 від 20.03.2019 року Макарівської селищної ради, складеної на підставі Акту депутата Макарівської селищної ради Михайленко Ж.С. від 20.03.2019 року.

Доводи відповідача про те, що вона не мала змоги за станом свого здоров'я брати трудову участь у поліпшенні будинку, на підтвердження чого відповідачем надано суду копії медичної документації, є необґрунтованими, оскільки медичні документи свідчать лише про той факт, що позивач дбає про своє здоров'я. Взагалі позивач є жвавою і життєрадісною особою, яка не цурається фізичної роботи.

Не відповідають дійсності і твердження відповідача про те, що позивач не брала жодної матеріальної участі в будівництві спірного об'єкту нерухомості та вказала, що в період

спільного проживання відповідач отримував невеликі доходи, окрім того сплачував аліменти на утримання дочки. В той час позивачка працювала в закордонній банківській установі та отримувала заробітну плату у розмірі 500-700 доларів США та основну частину зароблених коштів вкладала у будівництво, тобто приймала активну матеріальну участь у будівництві спірного будинку.

Копію технічного паспорту, на який посилається відповідач щодо підтвердження року побудови спірного будинку у 2005 році, вважає неналежним доказом, яким на її думку є лише декларація про готовність об'єкту.

У встановлений судом строк та у встановленому процесуальним законом порядку відповідач подав заперечення на відповідь на відзив, у якому обставини, викладені позивачем у відповіді на відзив спростовував з підстав зазначених у відзиві.

Ухвалою Макарівського районного суду Київської області від 16.06.2021 року позов ОСОБА_1, прийнято до розгляду та відкрито провадження у справі. Розгляд справи вирішено здійснювати за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін.

Ухвалою суду від 02.08.2021 року прийнято до розгляду заяву представника позивача адвоката Єрмака О.В. про зміну предмета позову, а також вирішено розгляд справи здійснювати в порядку загального позовного провадження та призначено підготовче засідання, встановлено відповідачу 15-тиденний строк з дня вручення даної ухвали для подання відзиву на позовну заяву відповідно до [ст. 178 ЦПК України](#).

Ухвалою суду від 06.10.2021 року закрито підготовче провадження та призначено справу до розгляду по суті.

У судовому засіданні позивач та її представник вимоги за позовом підтримали, просили його задовольнити.

Відповідач та його представник просили суд у задоволенні позову відмовити у повному обсязі з підстав, викладених у заявах по суті.

Заслухавши учасників справи, дослі дивши її матеріали, суд встановив наступне.

11.06.2010 року між сторонами у справі, а саме ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_2, та ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, зареєстровано шлюб, про що Відділом реєстрації актів цивільного стану Святошинського районного управління юстиції у м. Києві зроблено актовий запис №577 (свідоцтво про шлюб а.с. 15).

Те, що сторони були знайомі ще з 2007 року, визнається обома сторонами.

Свідок позивача ОСОБА_5 у судовому засіданні дав покази, що у 2007 році допомагав позивачці перевозити речі до новозбудованого будинку, проте в середину будинку не заходив. Зазначив, що тоді вже була криша, чи був паркан не помітив.

Свідок позивача ОСОБА_6, який є сином позивачки, у судовому засіданні дав покази, що з відповідачем він познайомився на дні народжені матері у 2007 році, якою вона представила як свого чоловіка. З 2007 року мати проживала с. Коцюбинському, а влітку 2007 року переїхала в смт Макарів в будинок відповідача, де вже на той час були вхідні двері. Зазначив, що приїздив до матері в смт Макарів допомагав їй на городі, по будівництву він не допомагав. Мати з відповідачем разом відпочивати ніде не їздили, в період 2007-2010

роках разом святкували дні народження у ресторані (не вдома). В 2010 році був вже збудований повноцінний будинок.

Свідки відповідача ОСОБА_7 та ОСОБА_8 у судовому засіданні дали покази, що позивач почала проживати у спірному будинку приблизно з 2010 року вже у готовому будинку. Свідки в середині будинку в гостях ніколи не були.

Як вбачається з наданої позивачем довідки №958 від 20.03.2019 року Макарівської селищної ради, складеної на підставі Акту депутата Михайленко Ж.С. від 20.03.2019 року, ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, зареєстрована за адресою: АДРЕСА_2, але фактично проживає за адресою: АДРЕСА_1 з 2007 року (а.с. 16).

Як вбачається з наданої відповідачем довідки №2623 від 23.09.2021 року Макарівської селищної ради, складеної на підставі Акту депутата Новіцької Т.В. від 23.09.2021 року, ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, зареєстрована за адресою: АДРЕСА_2, фактично проживала за адресою: АДРЕСА_1 з червня 2010 року по червень 2019 року (а.с. 205).

Відповідно до Рішення виконавчого комітету Макарівської селищної ради №164 від 24.12.1998 року ОСОБА_3 надано дозвіл на будівництво житлового будинку, сараю, гаража, погребу, літньої кухні, бані в АДРЕСА_1 (а.с. 17).

Як вбачається з Акту про відведення в натурі присадибної земельної ділянки для будівництва індивідуального житлового будинку від 19.02.1999 року, затвердженого районним архітектором Макарівського району, було встановлено в натурі межі присадибної земельної ділянки площею 1500 м², виділеної ОСОБА_3 для будівництва індивідуального житлового будинку (а.с. 18).

Рішення виконавчого комітету Макарівської селищної ради №120 від 29.07.1999 року ОСОБА_3 передано у приватну власність безкоштовно земельну ділянку для обслуговування житлового будинку площею 0,15 га (а.с. 57).

Відповідно до Висновку №ED-1702-1-1557.20, складеного 12.11.2020 року ТОВ «Судова незалежна експертиза України» (а.с. 19-1120):

- ступінь/відсоток готовності житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на червень 2007 року складає - 65% (а.с. 45);

- ступінь/відсоток готовності житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на 06.06.2020 року складає - 100% (а.с. 45).

Також даним висновком експерта встановлено, що: 1. Залишкова вартість житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на 15.06.2007 рік становила 113188 грн., що еквівалентно 22413 \$ США. Сverdловина, вигрібна яма та огорожа за вказаною адресою були збудовані пізніше, після червня 2007 року. 2. Залишкова вартість заміщення житлового будинку, свердловини, вигрібної ями та огорожі по АДРЕСА_1 станом на червень 2020 року становила 1050034 грн., що еквівалентно 39334 \$ США.

Як вбачається з додатків до Висновку №ED-1702-1-1557.20, складеного 12.11.2020 року ТОВ «Судова незалежна експертиза України» на замовлення позивача, а саме: копія гарантійного талону на дренажно-фекальний насос «Нептун», який був придбаний 15.03.2014 року; копія титульної сторінки посібника з експлуатації свердловини насосу Sprut (свідоцтво про продаж від 06.10.2007 року); копія титульної сторінки інструкції по влаштуванню на терморегулятора DEVI від 22.08.2008 року; копія рахунку-фактури №СФ-1705 від 31.08.2012 р. на придбання паркету, плінтусів та комплектуючих, покупець

ОСОБА_3 ; копія рахунку-фактури № СФ-1705 от 07.09.2012 р. на придбання паркету, плінтусів та комплектуючих, покупець ОСОБА_3 ; копія товарного чеку від 24.10.13 р. та копія титульної сторінки технічного паспорта на електричний підігрів підлоги Nexans; копія накладної №i-54 від 29.07.2011 р. на планку П-подібну, замовником якої був ОСОБА_9 , АДРЕСА_1 ; копія замовлення №77 від 27.07.2011 р. на пластикову водостічну систему Wavin покупцем якої був ОСОБА_3 , АДРЕСА_1 ; копія видаткової накладної №СТ-0003319 від 27.12.2011 р. на фанеру; копія специфікації до договору №4 від 12.01.2011 р. на модулі сходів та комплектуючі, покупцем яких був ОСОБА_3 ; копія товарного чеку №6-22/05 від 22.05.2012 р.; копія рахунку №37 від 21.05.2008 р. на сходи на горище Stallux 4, одержувачем яких був ОСОБА_3 ; копія видаткової накладної № РН-0003496 від 16.11.2009 р. на підвіконня та конструкції м/п, одержувачем яких була ОСОБА_1 ; копія технічного паспорта терморегулятора Ekson-MEX від 30.06.2010 р. разом із гарантійним сертифікатом від 03.06.2011 р. та титульною сторінкою інструкції по монтажу та експлуатації Ексон-2; копія гарантійного сертифіката на витяжку Fagor 6CDC-60X та товарного чеку №04/1213 від 13.12.10 р.; копія товарного чеку на газ поверхню Pyramida № 06/2611 від 26.11.2010 р.; копія товарного чеку від 15.09.2010 р. та титульної сторінки інструкції по експлуатації електричного водонагрівача Fagor; копія Рахунку-фактури №СФ-0003843 від 10.11.2009 р. на підвіконня та конструкції, одержувачем яких була ОСОБА_1 ; копія сторінки з характеристикою електронасосу з робочим колесом вихрового типу «Redollo» купленого 22.05.2012 р., - всі вказані вище платіжні документи оформлені на відповідача ОСОБА_3 , окрім Рахунку-фактури №СФ-0003843 від 10.11.2009 р. (а.с. 93-111).

Як вбачається з Договору від 19.01.2005 року про приєднання до електричних мереж за адресою АДРЕСА_1 , замовник послуги є ОСОБА_3 , строк виконання договору до 19.02.2005 року (а.с.165).

Як вбачається з Договору №26/2 від 26.09.2007 року на буріння свердловини замовник послуги є ОСОБА_3 , строк виконання договору з 15.10.2007 року по 25.10.2007 року (а.с. 166).

На підтвердження того, що спірний будинок по АДРЕСА_1 на даний час не введений в експлуатацію, представником позивача надано відповідь архівного відділу Бучанської районної державної адміністрації Київської області №11 від 28.04.2021 року, відповідь Макарівської селищної ради №447 від 23.03.2021 року. Представником позивача також надано відповідь КП КОР «Київська обласне бюро технічної інвентаризації», що ними інвентаризаційна справа за вказаною вище адресою не заводилась (а.с. 184-187).

Як вбачається з технічного паспорта на житловий будинок по АДРЕСА_1 , виготовленого ФОП ОСОБА_11 , а саме експертом Баклан Б.В. (кваліфікаційний сертифікат №004648, а.с. 173), назва будівель та споруд/рік спорудження (реконструкції): житловий будинок (підвал) - 2005 рік, житловий будинок (I-ий поверх) - 2005 рік, прибудова - 2005 рік, ганок - 2005 рік, житловий будинок (мансарда) - 2005 рік, хвіртка - 2006 рік, ворота - 2006 рік, паркан №3 - 2006 рік, паркан №4 - 2006 рік. Крім того, станом на 2005 рік в будинку наявні наступне інженерне обладнання: електрика, водопровід, каналізація (а.с. 168-173) .

Вирішуючи вимоги за даним позовом, суд керується наступним.

Згідно із ч. 2 [ст. 3 СК України сім`ю](#) складають особи, які спільно проживають, пов`язані спільним побутом, мають взаємні права та обов`язки.

Обов'язковою умовою для визнання чоловіка та жінки такими, що перебувають у фактичних шлюбних відносинах, крім власне факту спільного проживання, є наявність спільного бюджету, спільного харчування, купівлі майна для спільного користування, участі у спільних витратах на утримання житла, його ремонт, надання взаємної допомоги, наявність усних чи письмових домовленостей про порядок користування житловим приміщенням, інших обставин, які засвідчують реальність сімейних відносин.

За змістом [статті 29 ЦК України](#) місцем проживання фізичної особи є житло, в якому вона проживає постійно або тимчасово. Місцем проживання фізичної особи, яка не досягла десяти років, є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я, в якому вона проживає.

Згідно зі [статтею 74 СК України](#), якщо жінка та чоловік проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому шлюбі, майно, набуте ними за час спільного проживання, належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено письмовим договором між ними.

На майно, що є об'єктом права спільної сумісної власності жінки та чоловіка, які не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому шлюбі, поширюються положення [глави 8 цього Кодексу](#).

Отже, проживання однією сім'єю чоловіка та жінки без реєстрації шлюбу є спеціальною підставою для виникнення у них прав та обов'язків, зокрема права спільної сумісної власності на майно.

Відповідно до частини першої [статті 60 СК України](#) майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). Вважається, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

Тлумачення [статті 60 СК України](#) свідчить, що законом встановлено презумпцію спільності права власності подружжя на майно, яке набуто в період шлюбу. Разом із тим, зазначена презумпція може бути спростована й один із подружжя може оспорювати поширення правового режиму спільного сумісного майна на певний об'єкт, в тому числі в судовому порядку. Тягар доказування обставин, необхідних для спростування презумпції, покладається на того з подружжя, який її спростовує.

Згідно із частиною першою [статті 57 СК України](#) особистою приватною власністю дружини, чоловіка є: майно, набуто ними до шлюбу; майно, набуто ними за час шлюбу, але на підставі договору дарування або в порядку спадкування; майно набуто ними за час шлюбу, але за кошти, які належали їм особисто; житло, набуто ними за час шлюбу внаслідок його приватизації відповідно до [Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду»](#).

Відповідно до [статті 63 СК України](#) дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпоряджання майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено домовленістю між ними.

У разі поділу майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, частки майна дружини та чоловіка є рівними, якщо інше не визначено домовленістю між ними або шлюбним договором ([стаття 70 СК України](#)).

Така правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 24 травня 2017 року у справі № 6-843цс17, постановах Верховного Суду від 06 лютого 2018 року у справі № 235/9895/15-ц, від 05 квітня 2018 року у справі № 404/1515/16-ц, а також постанові Великої Палати Верховного Суду від 21 листопада 2018 року у справі № 372/504/17.

З урахуванням зазначеного, вирішуючи спір про поділ майна, необхідно як установити як обсяг спільного нажитого майна, так і з'ясувати час та джерела його придбання, а вирішуючи питання про встановлення факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу, суд має установити факти: спільного проживання однією сім'єю; спільний побут; взаємні права та обов'язки ([статті 3, 74 СК України](#)).

У постанові Великої палати Верховного Суду від 03 липня 2019 року у справі № 554/8023/15-ц (провадження № 14-130цс19) зроблено висновок, що «вирішуючи спір про поділ майна, необхідно установити як обсяг спільного нажитого майна, так і з'ясувати час та джерела його придбання, а вирішуючи питання про встановлення факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу, суд має установити факти: спільного проживання однією сім'єю; спільний побут; взаємні права та обов'язки».

Закон не визначає, які конкретно докази визнаються беззаперечним підтвердженням факту спільного проживання, тому вирішення питання про належність і допустимість таких доказів є обов'язком суду при їх оцінці.

Згідно частини першої [статті 81 ЦПК України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Відповідно до частини першої [статті 76 ЦПК України](#) доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до [статті 89 ЦПК України](#) суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Так, даючи оцінку показанням свідків зі сторони позивача на підтвердження того, що сторони проживали однією сім'єю у вказаний у позовній заяві період, то суд не приймає їх до уваги, оскільки їх покази носять узагальнений характер та стосуються здебільшого констатації наявності близьких відносин сторін. Крім того, покази свідків позивача не підтверджуються жодними іншими доказами, дослідженими судом. На підставі цього суд приходиться до висновку, що показання допитаних свідків щодо відносин сторін до встановленого судом факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу, не підтверджують наявності у них усталених відносин, які притаманні подружжю.

Слід також зазначити, що суд ставиться критично і не бере до уваги, надану позивачем довідки №958 від 20.03.2019 року Макарівської селищної ради, де зазначено, що ОСОБА_1 фактично проживала за адресою: АДРЕСА_1 з 2007 року, та надану відповідачем довідку №2623 від 23.09.2021 року Макарівської селищної ради, де зазначено, що ОСОБА_1 за

вказаною адресою проживала з червня 2010 року, оскільки вони містять суперечливу інформацію.

Суд ставить критично також до показів свідка позивача ОСОБА_6, який є її сином, тобто є заінтересованою особою у справі.

Оскільки інших доказів спільного проживання позивача та відповідача однією сім'єю, а саме на підтвердження обставин спільного проживання, спільного побуту, взаємних прав та обов'язків подружжя з 2007 року суду не надано, позовні вимоги про встановлення вказаного факту залишаються судом без задоволення.

Вказаний висновок суду відповідає численній судовій практиці Верховного суду, зокрема у постановках від 12 грудня 2019 року у справі № 490/4949/17, (провадження № 61-46210св18); від 12 грудня 2019 року у справі № 466/3769/16 (провадження № 61-5296св19); від 15 серпня 2019 року у справі № 588/350/15 (провадження № 61-30273св18); від 27 лютого 2019 року у справі № 522/25049/16-ц (провадження № 61-11607св18).

Що ж до вимог про визнання за позивачем права як співзабудовника на 1/2 частину житлового будинку по АДРЕСА_1 як спільного майна подружжя, то судом встановлено, що сторони шлюб зареєстрували 11.06.2010 року. Ще до реєстрації шлюбу відповідно до Рішення виконкому Макарівської селищної ради №164 від 24.12.1998 року відповідачу ОСОБА_3 надано дозвіл на будівництво житлового будинку, а Рішенням виконкому Макарівської селищної ради №120 від 29.07.1999 року ОСОБА_3 передано у приватну власність безкоштовно земельну ділянку для обслуговування житлового будинку площею 0,15 га. Будівництво спірного житлового будинку розпочато у 2005 році, що підтверджується технічним паспортом на будинок. Відповідно до Висновку №ED-1702-1-1557.20 ТОВ «Судова незалежна експертиза України» ступінь готовності житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на червень 2007 року складає - 65% (а.с. 45); ступінь/відсоток готовності житлового будинку по АДРЕСА_1 станом на 06.06.2020 року складає - 100% (а.с. 45). Тобто ступінь готовності спірного житлового будинку на момент реєстрації шлюбу становив 65%, а за час шлюбу відповідно було добудовано лише 35%.

Поряд з тим, посилення позивача на ту обставину, що за час їх спільного сімейного життя вартість будинку суттєво збільшилась, зокрема з урахуванням її особистого вкладу у створені спільного майна, дозволяє їй претендувати на S частку об'єкту незавершеного будівництва, судом відхиляються, оскільки ступінь готовності будинку станом на час реєстрації шлюбу становив 65%, та в цій частині будівництво відбувалось за особисті кошти відповідача. Залишковий ступінь готовності будинку за час проживання сторін у шлюб становить відповідно лише 35%. Однак ні фінансової, ні трудової участі позивача у цих 35% не підтверджуються жодними письмовими доказами, а ні показами свідків. Наявні в матеріалах справи, а саме у додатках до згаданого вище Висновку №ED-1702-1-1557.20 ТОВ «Судова незалежна експертиза України» платіжні документи, які стосуються побудови спірного будинку видані на ім'я відповідача.

Слід зазначити, що суд не приймає до уваги надані відповідачем копії медичних оглядів позивача ОСОБА_1 за період з 2008 по 2019 року (а.с. 174-177, 209-212), оскільки медична документація не є належним доказом, а ні на підтвердження факту спільного проживання, а ні на підтвердження/чи спростування факту особистої трудової участі позивача у будівництві спірного будинку.

Також суд не приймає до уваги надану представником позивача довідку Пенсійного фонду України (а.с.188-191) щодо відомостей про застраховану особу ОСОБА_1, так як вона не

підтверджує факту цільового використання доходів позивача саме на будівництво спірного будинку, тобто її особистої фінансової участі у будівництві.

Оскільки інших доказів позивачем на підтвердження обставин її матеріальної чи трудової участі у будівництві спірного будинку не надано, позовні вимоги про визнання за позивачем права як співзабудовника на 1/2 частину житлового будинку також залишаються судом без задоволення.

Відповідно до [ст. 141 ЦПК України](#) у разі відмови в позові судові витрати не підлягають відшкодуванню та покладаються на позивача.

Керуючись ст. ст. [5](#), [76-81](#), [83](#), [95](#), ч.3 ст.[200](#), ч.4 ст.[206](#), [247](#), [265](#), [141](#), [354-355 ЦПК України](#) суд,

у х в а л и в :

У задоволенні позовних вимог ОСОБА_1 відмовити повністю.

Рішення може бути оскаржене до Київського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Макарівський районний суд.

Рішення суду набирає законної сили відповідно до вимог [ст. 273 ЦПК України](#).

Повний текст рішення складено та підписано 12.11.2021 року.

Реквізити сторін:

ОСОБА_1 , РНОКПП НОМЕР_1 , адреса реєстрації: АДРЕСА_2 ; адреса місця проживання: АДРЕСА_3 ;

ОСОБА_3 , РНОКПП НОМЕР_2 , адреса реєстрації: АДРЕСА_4 ; адреса місця проживання: АДРЕСА_5 .

Суддя О.В. Тандир